

SIDNEJAS EV.LUT.LATVIEŠU

Draudzes Vēstnesis

CHURCH MESSENGER
of the Latvian Ev. Lutheran Church in Sydney.
A.B.N. 82 001 210 144

2005.g. Decembris

DIEVA TUVUMS

Dievs saka: „Es tevi neatstāšu, un Es tevi nepametišu.” Joz.1:5

Ar šiem Dieva Vārdiem tiekam ievadīti jaunajā baznīcas gadā. Nemanot, gads ir aizskrējis, un pienācis Adventes laiks, kad mūsu domas vēršas uz Kristus dzimšanas svētkiem. Šis ir tas laiks, kad no jauna ieklausamies un pārdomājam Ziemsvētku prieka vēsti – mums Pestītājs ir dzimis.

Jēzus, atstāja Savu goda vietu debesīs, un nāca, uz šo pasauli, cilvēka miesā. Viņš nāca kā mūsu Pestītājs, lai 33 gadu vecumā, mirtu pie krusta mūsu grēku dēļ.

Viņš paņēma mūsu pelnīto sodu un nomira mūsu vietā, lai mēs, ticēdami uz Viņu, varētu būt brīvi no grēka un mūžīgās nāves varas.

Īsi pirms debesbraukšanas dienas, pirms Viņa atgriešanās debesīs, Viņš mums apsolīja, kad mēs nekad nepaliksim atstāti bez palīga. Jēzus teica: „**Redzi Es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam.**” Viņš ir pie mums visur un vienmēr. Kaps nespēja Viņu noturēt. Viņš dzīvo mūžīgi. Tas ir mūsu drošības pamats uz visiem laikiem. Iesākot jaunu baznīcas gadu, pārdomāsim no jauna šos brīnišķīgos Dieva apsolījumus. Mēs nekad neesam bez Dieva klātienes. Mums ir Dievs, kas tuvojas cilvēkam ne tikai Ziemsvētkos, bet, kas ir ar mums vienmēr: Jēzus apliecinājums mums ir: „**Es tevi neatstāšu, un Es tevi nepametišu.**” Viņš vienmēr ir mūsu tuvumā. Viņš stāv pie mūsu sirds durvīm un klausina. Aicināsim Viņu nākt un mājot mūsu sirdī un tad patiesi izjutīsim Dieva tuvumu. Tad mēs arī sadzirdēsim Viņa balsi. Jēzus mums saka: „**Manas avis dzird Manu balsi, Es tās pazīstu, un viņas Man seko. Un Es tām dodu mūžīgo dzīvību, un viņas nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no Manas rokas. Mans Tēvs, kas Man tās devis, ir lielāks par visiem, un neviens neko nevar izraut no Tēva rokas. Es un Tēvs, mēs esam viens.**” Jn.10:27-30

Satvērsim šos Dieva solījumus ar visu sirdi un dvēseli un dzīvosim drošībā, cerībā un mierā. Apzimāsimies no jauna, cik ļoti Dievs katru no mums ir mīlējis, ka Viņš mums devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai mēs ticēdami uz Viņu, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.

Šis ir tas gaidu pilnais laiks, Kad mūžībai ir pievērstas vaigs. Pie Tevis domas kavējas, Lai Tevī Dievs mums atklājas: Nāc, Jēzu Krist'!

Kad Tu kā Draugs mums pietāsies, Tad mīlestība atklāsies Un zudīs viss, kas bija ļauns; Ar Tevī ausis rīts mums jauns: Nāc, Jēzu Krist'!

Tu Dieva sūtīts Pestītājs, Tu vienotājs un sargātājs, Tu gaismas stars, kas tumsu dzēs, Cik ļoti Tevī gaidām mēs: Nāc, Jēzu Krist'! Dz.Gr.22

Ar atvērtu sirdi, sagaidīsim Kristus dzimšanas svētkus un liksim visu savu cerību uz Viņu. Viņš ir mūsu drošība, un Viņā, 2006. gads būs svētības pilns. To svētību vēlu ikkatram lasītājam.

Prāvests Colvin S. MacPherson.

DIEVKALPOJUMI
SV. JĀŅA BAZNĪCĀ—HOMBUŠĀ
 Visi dievkalpojumi ar Svēto Vakarēdienu.
 Kārtējie dievkalpojumi, svētdienās plkst.10.00.

KRISTUS DZIMŠANAS SVĒTKU
DIEVKALPOJUMI.

Sestdien,24.decembrī, plkst.18.30—
 Svētvakara korāļu dievkalpojums.
 Svētdien,25. plkst.10.00—Kristus dzimšanas
 svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

2006.gadā pirmais dievkalpojums:
 Svētdien, 22.janvārī, plkst.10.00.

DRAUDZES VECĀKO DEŽŪRAS
DIEVKALPOJUMOS

DECEMBRĪ

Svētdien,4.J.Lellis
 Svētdien,11.P.Ķepītis
 Svētdien,18.K.Jurenovskis
 Sestdien,24. V.Gulbis
 Svētdien,25. J.Lellis

2006.g.JANVĀRĪ

Svētdien, 22. P.Ķepītis
 Svētdien, 29. K.Jurenovskis

FEBRUĀRĪ

Svētdien, 5. V.Gulbis
 Svētdien,12.J.Lellis
 Svētdien,19. P.Ķepītis
 Svētdien,26. K.Jurenovskis

MARTĀ

Svētdien,5. V.Gulbis

ALTĀRA DEKORĒŠANA DIEVKALPOJUMOS
DECEMBRĪ

Svētdien,4. A.Šalkovica; R.Āboltiņa
 Svētdien,11. M.Gulbe; I.Upīte
 Svētdien,18. R.Plikše; I.Trankele
 Sestdien,24. K.MacPherson; L.MacPherson
 Svētdien,25. T.Koškina; L.MacPherson

2006.g.JANVĀRĪ

Svētdien, 22. R.Gulbe; Dz.Jurenovska
 Svētdien, 29. S.Veidnere; L.Blūzmane

FEBRUĀRĪ

Svētdien, 5. I.Rone; L.Kaktiņa
 Svētdien,12.I.Mačēna; E.Ķepīte
 Svētdien,19. M.Timmermane; Inese Rone
 Svētdien,26. A.Medne; S.Graudiņa

MARTĀ

Svētdien,5. A.Auziņa; V.Cielēna

DIEVKALPOJUMIS NŪKASLĒ

Piektdien,16.decembrī,plkst.11.00.
 Dež.: E.Puriņš

Piektdien,20.novembrī, plkst.11.00.
 Dež.:E.Puriņš
DIEVKALPOJUMS VOLLONGONGĀ
 Sestdien,24.decembrī, plkst.14.00—Kristus
 dzimšanas svētku dievkalpojums.

MĀCĪTĀJA ZIŅAS

NO MUMS ŠĶĪRUŠIES

Velta Cīpars	+ 05/09/05	84
Helēna Kalnejais	+ 08/09/05	90
Katarina Pfeifs	+ 23/09/05	95
Anna Rudzāts	+ 21/10/05	85
Alma Jēkabsons	+ 02/12/05	96

Kristus saka: "Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība."

KRISTĪTS

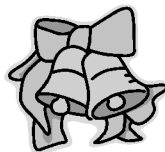

Marcus CSIKOS

29/10/05

Kristus saka: "Laidiet bērniņus pie Manis..."

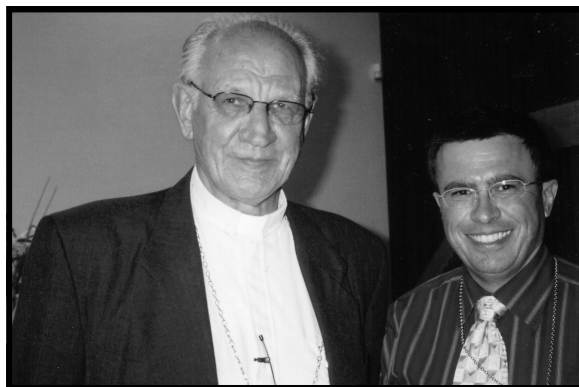
LAULĀTI

Jay Elson un Kerrie Ann Ayres

14/10/05

"Ko Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt..."

Viesis no ASV māc. Aivars Pelds un Prāvests.

(J.Krādzīņa uzņemums)

GANA RAKSTS

Mīļās māsas, mīļie brāļi Kristū,

„Es tevi neatstāšu, un Es tevi nepametīšu.”
Jozua 1:5 – 2006. gada lozungs.

Vārdus kā šos, Jozuam teiktos, mēs lasām Bībelē izšķirīgos brīžos. Dievs tā drošina Jēkabu (1Moz 28:15), Mozu (2Moz 33:14). Līdzīgi Jēzus sola saviem mācekļiem Atvadu runās (Jņ 14: 18,20) un viņu sūtībā: *„Redzi es esmu pie jums ikdienas līdz pasaules galam”* (Mt 28:20). Ar 2006. gada lozunga vārdiem Dievs uzrunā Jozuu brīdī, kad mainās paaudzes, uz apsolītās zemes sliekšņa – ar tās labumiem un apdraudējumiem.

Pārkāpjot sliekšnim uz 2006. gadu mēs esam līdzīgā neziņā. Než' vai 2006. gads būs tik sekmīgs kā esam iecerējuši, bet varbūt arī ne tik grūts kā baidāmies? Aizvadītā gadā atkal nācies atvadīties no daža laba drauga, kā piemēram ilggadīgā LELBA prezidenta, prāv. Ulza Cepures. Paldies viņiem! *„Es tevi neatstāšu”* saka Dievs. Mēs ceram, ka Dievs mums un mūsu draudzēm no jauna dāvās amata māsas un brāļus. Vēlētos, lai kādi no Jums, kas nemaz nedomāriet par ordināciju, arī justos uzrunāti kļūt par mūsu Baznīcas aktīviem locekļiem ar tām dāvanām, kuras Dievs uzticējies tieši Jums!

Galvenais, ka nākošo gadu mēs varam uzsākt, paļaujoties uz Dieva klātbūtni. Viņš ir mums klātesošs Savā Vārdā – lasīsim, uzklausīsim to! Viņš ir ar mums Sakramentā – baudīsim to! Viņš ir ar mums Savā Garā – atvērsimies tam, lai tas mūs iedvesmo!

Viņš mūs neatstāj. Neatstāsim arī mēs viens otru. Bet pieņemsim viens otru kā Dieva dāvanu un uzdevumu – stiprie un vājie, tuvie un tālie, jaunie un vecie, vesēlie un slimie, senie trimdinieki un jauniebraucēji, domu biedri un tie, kuru domas stipri atšķiras.

Trīs lietas novēlu personīgi Jums kā arī mūsu draudzēm un Baznīcai kopumā:

Nekad neaizmirsti Tev doto apsolījumu, proti kristībā mums ikkatram doto mūžīgās dzīvības apsolījumu, līdz ar mūsu Kungu Jēzu Kristu. Tādēļ kristieša dzīvē nav situācijas, kas ir bezcerīga. Dieva Gara dāvanas var darīt dzīves vērtīgu katru dienu.

Četrreiz šajā ainā Jozua tiek iedrošināts: .../turp. 7.lpp

„Esi stiprs un drošsirdīgs!” Patreizējā Latvijā tāpat kā svešatnē dažreiz var nogurt vai būties. Būsim Dieva liecinieki ar to, ka Dieva spēks mūsu nespēkā varens parādās (2Kor 12:9), ka visā mazumā mūsos rodas spēks un drosme arvien par jaunu uzsākt uzdevumus, kas pirmam skatienam mums par lielu.

Mēs to spēsim, ja mēs arvien vadīsimies pēc Dieva gribas un Viņa baušļiem. Iegūt apsolīto zemi, tanī pastāvēt un svētīgi dzīvot būs tiem, kas pilda Tā gribu, kas mūs radījis un atpestījis. Viņš lai svētī Jūs ikkatru un dod mums būt par svētību!

Sirsnīgi sveicinot arī no manas kundzes
Elmārs Ernsts Rozītis LELBĀL archibīskaps

Kādēļ atlaida Juri Cālīti?

+Jānis Vanags D.D.
LELB arhibīskaps

Cilvēki un plašsaziņas līdzekļi turpina jautāt, kādēļ Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca (LELB) atlaida no amata tik patīkamu un populāru mācītāju kā Juri Cālīti. Par to vairākkārt rakstīja arī *Diena*. Mēģināšu paskaidrot lēmuma iemeslus. LELB neviens mācītājs nav sodīts par uzskatiem, bet tikai par konkrētiem pārkāpumiem. Juris Cālītis atkārtoti un publiski pārkāpa sinodes rezolūciju „Par homoseksuālisma piekopšanu un propagandu”, kas ir baznīcas kopīgs lēmums par nostāju šajā jautājumā. Rezolūcija nosaka sankciju – neviens, kas homoseksuālas attiecības apliecina par pieņemamu dzīvesveidu, nevar ieņemt amatus LELB. Pat neapsprīžot, cik šī rezolūcija ir saturiski pareiza, tā ir demokrātiski pieņemts baznīcas likums un J.Cālītis ir likumpārkāpējs. LELB kapitulam nebija ne tiesību, ne iespēju lemt citādi. Cildināt viņa rīcību kā iestāšanos par toleranci un atvērtību ir tas pats, kas, teiksim, slavēt kontrabandistu, kurš cīnās par tirgus atvērtību, pārkāpjot muitas likumus. Vērtējot Jura Cālīša atlaišanu, turklāt jāpatur prātā, ka tā varēja būt apzināti izraisīta. Zinot viņa lielo pieredzi baznīcas lietās, nav ticams, ka viņš neparedzēja savas rīcības sekas. Pirms dažiem gadiem J.Cālīša vadībā no LELB izstājās Sv.Pestītāja draudze, tagad to pašu dara viņa vadītā Reformātu draudze. Nevis vienkārši aiziet bet piespiest sevi atlaist varēja būt J.Cālīša „izejas stratēģija”. Ar to viņš ir ieguvis lielisku publicitātes kapitālu savam jaunajam pasākumam – draudzei, ko vadīt pēc saviem ieskatiem.

DRAUDZES PRIEKŠNIEKS RAKSTA...

**Sauciens
tuksnesī –
sauciens pēc
palīdzības!**

Lielākā daļa mūsu draudzes locekļi vēl arvien ir tādi, kas dzimuši Latvijā pirms 2. pasaules kara. Tādēļ vairums no jums labi atcerēsies pēckara gadus dīpīšu nomelnēs, nedēļām ilgo kuģa braucieni uz pasaules pretējo galu – Austrāliju, un arī tās sajūtas kas jauniebraucējus pārņēma tiem ierodoties šeit «ķengurzemē»! Daudziem noteikti tas likās, salīdzinot savus jaunus apstākļus ar saviem pirmskara apstākļiem Latvijā, ka tie itkā iebraukuši tuksnesī. Un palīdzība ikvienam bija nepieciešama — gan atrast darbu ar ko pelnīt iztiku, gan atrast mājvietu, gan arī atsākt vai iesākt ģimenes dzīvi. Bijām laimīgi, ka toreiz apstākļi bija tādi, ka mums bēgļu un izceļošanas gaitās līdzī bija garīdznieki, kas drīz vien uzņēmās rūpēties par mūsu tautiešu garīgām vajadzībām.

Pagāja 20 gadi pirms mums bija pašu dievnams, vēl kādi 5 gadi pirms mums bija pašu draudzes nams ar zāli un citām sadzīves ērtībām. Kā jau agrāk esmu rakstījis, lielā tiesā visu to mums sagādāja iepriekšējā paaudze. Šodien — resp. jau kādus 30 gadus! — mums viss ir, par nekā jauna sagādāšanas nav bijis jārūpējas! Esam tikai uzturējuši kārtībā to, par ko citi tik pašai ziedīgi strādāja lai sagādātu. Bet vai šodien visi latvieši ārpus Latvijas (nemaz neminot latviešus Latvijā kas vēl arvien nav atkopušies no pusgadusimtena zem komunistiskas varas!) arī ir tik pat laimīgi kā mēs, jeb vai arī šodien vēl ir tādi mūsu tautieši, kas tuksnesī sauc pēc palīdzības?

Vispirms, tepat Sidnejā ir tādi mūsu tautieši kas dievnamā nav redzami pat reizi gadā. Tie atrodas garīgā tuksnesī. Kādas cerības tiem pastāv iemantot mūžīgo dzīvību ko Pestītājs Jēzus ir solījis visiem, kas viņam tic? Ko mēs — gan kopīgi kā draudze, gan katrs atsevišķi — darām lai „sludinātu visām tautām” trīsvienīgā Dieva solījumu, Viņa «labās ziņas»? Ja nespējam tās izplatīt pat mūsu pašu tautiešu

vidū, kur nu vēl cittautiešu vidēs, tad kādi kristieši mēs patiesi esam?

Otrkārt, pastāv arī «jaunā trimda». Latvijas ekonomisko apstākļu dēļ daudz latviešu ir no Latvijas izbraukuši «meklēt laimi» citās pasaules malās. Tā gadās, ka pašlaik (resp. jau vairākus gadus) Īrijā ir apmēram 15 000 līdz 20 000 latviešu! Cik viņu starpā ir garīdznieku? Nožēlojamā atbilde ir: neviens! Ne arhibīskapa Jāņa Vanaga vadītā Latvijas ev.-lut. baznīca (LELB), nedz archibīskapa Elmāra Ernsta Rozīša vadītā Latvijas ev.-lut. baznīca ārpus Latvijas (LELBĀL) nav varējusi atrast iespēju Īrijā pastāvīgi novietot kādu latviešu luterāņu mācītāju kas rūpētos par tik daudz mūsu tautiešu dvēselēm! Un tā kā Īrija ir slavēta katolīcīgo zeme tad pat vietējo luterāņu garīdznieku (kas varbūt varētu izpalīdzēt ja nebūtu valodas trūkums) skaits tur ir ļoti mazs. Arī Īrijā pastāv garīgs tuksnesis kurā mūsu tautiešiem ir nepieciešama palīdzība!

Kā mums visiem jau sen zināms, mums pašiem (t.i. mūsu draudzei) sēž bankā vairāk nekā \$500 000,00 skaidrā naudā. Kādēļ to naudu neliekam pie darba? Ar to pelnītās procentes knapi turās līdzī inflācijai! Ziedojot ikvienā no nākamajiem 12 mēnešiem \$5 000,00 mūsu draudze varētu vai nu uzturēt otru (palīg)mācītāju tepat Sidnejā, vai uzturēt vienu mācītāju Īrijā. Cik brīnišķīgus augļus nenestu tāds ieguldījums! Vai tiešām esam tādi, ka esam gatavi palaist garām tik vērtīgu iespēju gādāt par latviešu nākotni? (Ja Tavi bērni nav mūsu vidū tad varbūt šādā veidā Tu tagad vari gādāt lai citu bērni paliktu starp latviešiem!) Tieši Tev pēc palīdzības sauc balsis no tuksneša! Vai Tu tām savu palīdzību liegsi?

Izvēle ir Tava, resp. ikviena mūsu draudzes locekļa! Esi gatavs (gatavojies jau tagad ar dienišķām lūgšanām pēc Dieva vadības) — jo pilnsapulcē Tev, kopā ar mums visiem, būs jāizlemj un jānobalso: vai ziedojam misijas darbam tepat Sidnejā, jeb vai ziedojam misijas darbam Īrijā? Un nebūt nav izslēgts, ka 2006. gadā varam atbalstīt gan vienu šo mērķi, gan arī otru — katru pilnā mērā pa \$60 000,00!

Miķelis Strīķis

DRAUDZES DĀMU DARBS

PATEICĪBA

Par visam nemanot ir atkal aizritējis 2005. gads. Laiks atskatīties uz padarīto un atvilkt elpu, lai varētu tikpat sekmīgi atkal darboties 2006. gadā.

Pateicība pienākas virtuves saimniecēm par viņu neatlaidīgām pūlēm gatavojot aukstos galdus un karstas pusdienas visādām vajadzībām. Paldies par garšīgām smalkmaizītēm, klinģeriem un visāda veida gardumiem ko baudam svētdienās pēc dievkalpojumiem.

Tāpat liela pateicība pienākas mūsu tirdziņa strādniekiem par visu darīto. Par mantas šķirošanu, pārdošanu, mantu aizvešanu uz „tirgu” utt. Paldies visiem, kas mūs atbalstījuši ar visāda veida ziedojumiem, mantām un pakalpojumiem.

Sirsnīgs paldies mūsu dāmām, kas draudzes zālē inenes skaistumu ar ziediem un zaļumiem, visos gada ceturkšņos, ziedojuma veidā. Un neaizmirsīsim visus tos, kas regulāri gādā par to lai zālē galdī vienmēr būtu kārtībā.

Dievs mūsu draudzi ir ļoti bagātīgi svētījis ar talantīgiem un spējīgiem cilvēkiem, kas mīl savu draudzi. Paldies Dievam un paldies visiem darba darītājiem.

Vēlu visiem priecīgus Kristus dzimšanas svētkus un labu atpūtu atvaļinājuma laikā.

Velta Mežkaza

SARĪKOJUMI

18. decembrī – draudzes eglīte.

Ziemsvētkiem tuvojoties.

„ Katru gad’ no jauna Kristus bērniņš nāk” un gadskārtējie Kristus dzimšanas svētki 2005. gadā jau klāt.

Lai izjustu īstus „latviskus” Ziemsvētkus

būtu vajadzīgs sniegs, Ziemsvētku vecīša apciemojums un bērni. Sniegu nevaram sagādāt, bet būs bērni un vecītis ar dāvanām. Dziedāsim, ēdīsim un priecāsimies par to ka Ziemsvētki ir atkal klāt.

Lūdzam līdzīgi ņemt groziņus lai palīdzētu atzīmēt šo svētku dienu.

ZIEDOJUMI

Sirsnīgi pateicamies par ziedojumiem Dāmu komitejas vajadzībām: I.Nyirady, I. Nomalei, H. Ekspederei, I. Gedgovdai un Z. Kasapcevai.

DĀMU KOPAS SAPULCES

Sapulces notiek katra mēneša otrajā trešdienā, draudzes zālē, plkst. 10.00 no rīta. Visas dāmas vienmēr mīļi gaidītas.

Gadskārtēja Pilnsapulce notiks 2006.gada 8. februārī plkst 10.00

Velta Mežkaza

DIEVKALPOJUMA KASETES

Atgādinājums draudzes locekļiem, ka visi dievkalpojumi un referāti tiek ieskaņoti skaņu lentē.

Kasetes var iegādāties pie grāmatu galda – cena \$2.00

MĀCĪTĀJA ATVAĻINĀJUMS

Draudzes mācītājs būs atvaļinājumā no 26.decembra līdz 22.janvārim. Steidzīgos gadījumos mācītājs sasniedzams zvanot uz 0412 024 476.

ZIEMASSVĒTKU PRIEKA VĒSTS

“ Nebīstieties, j redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs.” Lk.2:10-11

ADVENTĒ

Redzi, es stāvu durvju priekšā un klauszīnu. Ja kas dzird manu balsi un durvis atdara, es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar mani.

Jāņa atkl. gr., 3:20

Mēs dzīvojam Adventes laikā. Jūs droši vien zināt, ka latīņu vārds „adventes” nozīmē „atnākšana”. Mēs atkal dzirdam vēsti, kas ir izteikta vecajā dziesmā: „Nu vārtus veriet, atdariet, caur viņiem goda ķēniņš iet.”

Bet mūsu Kungs nenāk kā ķēniņš vai kā liels karavadonis ar redzamu varu un spēku. Viņš nāk klusumā un apslēptībā. Pasaule Viņu neievēro, un arī Viņa tauta var Viņam viegli paiet garām. Mūsu teksts rāda Viņa nākšanu kādā īpatnējā gleznā: „Redzi, es stāvu durvju priekšā un klauszīnu.”

Jēzus Kristus, ķēniņu ķēniņš, kungu Kungs, stāv pie durvīm un klauszīna. Pazemīgi, neuzbāzīgi Viņš lūdz, lai Viņu ielaiž. Vai šī glezna Viņu nepazemo? Vai tā nav pat piedauzīga? Pie durvīm stāv cilvēki, kas kaut ko lūdz, kam kautkā vajag. Stāvēt pie durvīm nav patīkami. Cik bieži gadās, ka tos, kas stāv pie durvīm, noraida. Vai šī glezna var attiekties uz Jēzu, Dieva Dēlu, mūsu Pestītāju?

Bet Jēzus pats izvēlas šo salīdzinājumu, un Viņš to dara apzināti. Tieši ar šo gleznu Viņš grib jums pateikt kaut ko sevišķu, Viņš grib uzsvērt faktu, ka pestīšana nevienam netiek uzspiesta. Jēzus darīja visu, kas bija nepieciešams, lai mēs tiktu glābti. Ir papildīti visi pestīšanas priekšnoteikumi, bet Viņš nespiež nevienu pieņemt Viņa piedāvājumu. Mums ir iepēja pestīšanu pieņemt vai noraidīt. Viņš nelaužas iekšā, bet stāv pie durvīm un klauszīna.

Vispirms ir nozīmīgi, ka mēs vispār dzirdam, ka Viņš klauszīna. Mūsu dzīvē ir liela steiga un skaļums. Mums ir maz laika. Reti gadās brīdis, kad varam apdomāties. Dzīves steigā un skaļumā dažs labs nesadzird kluso klauvējienu pie sirds durvīm, tā ļoti daudz zaudēdams. Mums ir jātiek pie klusuma, lai

sagatavotos, lai mēs Viņa klauvējienu dzirdētu.

Cits gan dzird, bet neatver. Viņš grib palikt pats savs kungs un nevēlas, ka kāds cits iejaucas viņa dzīvē. Viņš nesaprot, ka tas, kas klauszīna, īstenībā ir lielais palīgs, kas viņa dzīvei var dot saturu un bagātību. Un tā cilvēks noslēdzas un neielaiž savu glābēju. Kāds zvina pie durvīm. Mēs sakām: „Tā ir atkal kaimiņiene, viņa atkal kādu pusstundu stāstīs par saviem niekiem. Lai viņa nāk citu reizi! Šoreiz es neatvēršu.” Bet tā nebija kaimiņiene, tas bija kāds rets, mīļš draugs, ko mēs tik labprāt būtu sastapuši. Un nu viņš ir prom. Mūsu Kungs klauvē dažādos dzīves notikumos pie mūsu durvīm, bet mēs negribam dzirdēt un neatveram Viņam.

Ir pavisam citādi, ja kāds Kristus klauvējienu dzird un Viņam atver: Viņš ienāk, cilvēks Viņu sastop Tas, kam ir vajadzīga palīdzība, sastop to, kas var palīdzēt un arī palīdz. Jēzus saka, ka Viņš ar to, kas durvis atver, turēs mielastu. Starp tiem, kas mielastā kopīgi sēž pie galda, ir tuvība. Austrumu zemēs tas nozīmē savstarpēju draudzību. Tādu pašu draudzību mums piedāvā Tas, kas mūsu labā ir nesis vislielāko upuri, kas ir upurējis savu dzīvību, kas ir nācis, lai mūs savienotu ar Debesu Tēvu. Viņš var iztikt arī bez mums, bet mums Viņa vajag.

Viņam ir vara arī mūsu sirds durvis uzlauzt, bet to Viņš nedara. Viņš grib, lai mēs paši atzīstam un saprotam, ka mēs bez Viņa esam nabagi un ka tas ir lielākais prieks – Viņu uzņemt sirdī un dzīvē, kā labāko draugu. Viņu uzņemt, tas ir lielākais, ko mēs šeit virs zemes varam piedzīvot. Viņa tuvums ir lielākā bagātība. Kristū mums ir atvērta Debesu Tēva sirds, Viņā mums ir dāvināta visa Viņa mīlestība.

Nāks laiks, kad Viņš vairs nestāvēs kā lūdzējs mūsu sirds durvju priekšā, kad Viņš vairs neklauszīnās, nelūgs, lai Viņu ielaiž. Viņš nāks godībā un atnesīs šeit virs zemes Dieva varenību. Viņš tiesās visus cilvēkus. Labi tam, kas Viņu savas dzīves laikā ir uzņēmis un ir kļuvis atpestīts. No tā, ko tu šeit virs zemes esi iesācis ar Jēzu Kristu, atkarīga tava mūžīgā dzīve.

„Nu vārtus veriet, atdariet, caur viņiem goda ķēniņš iet!”

Viņš Kungs par visiem ķēniņiem, Viņš glābējs visiem grēc'niekiem.

Viņš atnes mieru, dzīvību, Tam dziediet nu ar līksmību:

Gods lai ir Dievam dots, Visvaldītājam gods!”

Paulis Urdze 1995

..../turp. no 3.lpp

Vēl nopietnāks atlaišanas iemesls bija Cālīša iesaistīšanās Mūna Apvienošanas baznīcas rituālos, kas tālu pārsniedza akadēmiskas intereses ietvarus. Viņš publiski aizlūdza, lai Dievs svētītu Mūna nākšanu mūsu starpā un par viņa darba sekmēšanos Latvijā. Viņš piedalījās svētā vīna ceremonijā, kas mūniešu kustībā nozīmē savienošanos ar Mūnu, un saņēma Mūna „miera vēstnieka“ sertifikātu. Kristietības centrālā patiesība, ar kuru baznīca stāv un bez kuras tā krīt, ir Jēzus Kristus darbs cilvēku labā. Cilvēka daba ir tik neatbilstoša Dieva svētuma mērauklām, ka neviens nespēj izglābties pats saviem spēkiem. Cilvēkam vajadzīgs glābējs. Kristīgā baznīca tic un māca, ka šis glābējs ir Jēzus Kristus, kurš atdeva dzīvību pie krusta, izpēkot visu cilvēku grēkus. Jēzus upuris bija pilnīgs un pietiekams, lai neviens, kas viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.

Turpretī korejiešu sludinātājs Mūns māca, ka Kristus jeb mesijas uzdevums esot bijis apprecēties un radīt bērnus, aizsākot Dievam jaunu dzimtu. Jēzus savu misiju esot „izgāzis“, jo ļāvis sevi piesist krustā. Tādēļ Dievs esot sūtījis citu Kristu – viņu, Mūnu, kurš esot nodibinājis „ideālo ģimeni“ jeb Dieva jauno dzimtu. Viņš esot ne vien kļuvis par kritušās cilvēces glābēju, bet pat atbrīvojis pašu Dievu un kronējis viņu uz valdīšanu. Mācītājs V.Pavasaris pamatoti norāda, ka no luteriskās tradīcijas viedokļa cilvēkā, kurš sevi ieceļ Jēzus vietā, darbojas antikrista gars. Tādēļ daudzu vērtējumā Joris Cālītis televīzijas ekrānā, tēlaini runājot, saskandināja ar antikristu, novēlēja tam labas sekmes Latvijā un saņēma viņa vēstnieka sertifikātu. Pat nereliģiskam cilvēkam nebūs grūti saprast, kādēļ baznīcai tas nešķiet savienojami ar mācītāja amatu. Uz tādu „atvērtību“ LELB tiešām nav gatava.

Populārā mediju versija, ka Cālītis atlaists tādēļ, ka viņš esot par, bet Vanags pret toleranci, lai paliek tiem, kam patīk vienkāršas fabulas. Arī baznīca ir par iecietību. Taču manuprāt te notiek apzināta jēdzienu sajaukšana. Toleranci vārdnīcās definē kā cilvēku gatavību atzīt un paciest atšķirīgu uzskatu vai uzvedības eksistenci. Protams, ka baznīca atzīst homoseksualitātes eksistenci. Pretēji mediju un praida aktīvistu fabulām, baznīca neizraida homoseksuāli orientētos un neaicina ar viņiem izrēķināties. Draudzēs pulcējas ne jau eņģeļi, bet grēcinieki, kas ik dienas dzīvo no piedošanas. Starp viņiem ir homoseksuāli cilvēki, kas tāpat kā visi cīnās ar savām problēmām, lūdz un saņem Dieva žēlastību. Neviens viņus negatavoja izraidīt.

Praidu rīkotāji un liberālie žurnālisti ar vārdu tolerance apzīmē pilnīgi citu parādību – apstiprinājumu. Viņi nevis aicina iecietīgi izturēties pret citādajiem, bet prasa, lai sabiedrība atzīst homoseksuālus sakarus par godājamu parādību un iedibina viena dzimuma pāru laulības. Tas ir pavisam kas cits. Nepiekrīst šādai vērtību pārdefinēšanai nenozīmē būt neiecietīgam, bet tikai normālam, veselīgi domājošam cilvēkam.

Runājot par iecietību, būs grūti pasaulē atrast ko netolerantāku par pašapzinīgu liberāli. Palasiet vai pavērojiet ekrānos kādus no tiem, kas aizstāv viena dzimuma laulību ieviešanu vai vispār tradicionālo vērtību noārdīšanu. Tā izturas cilvēki, kas jūtas pārāki un augstāk attīstīti par citiem. Tos, kas nepiekrīt, iecietīgi sauc par tumsoņiem un viduslaiku atraugām. Mediji mūs bombardē ar atbaidošām represīvu morālistu un reliģisko fanātiķu karikatūrām un cildina amorālo varoni, kas “brīvības” vārdā sarauj konservatīvo vērtību „važas“. Kādu toleranci geju un lezbiešu praidi sasnieguši citās zemēs? Kardinālu Varelu Spānijā un kardinālu Joosu Beļģijā tiesāja par to, ka viņi sprediķī vai intervijā izteikuši savas baznīcas mācību par homoseksuālismu. Zviedrijā mācītāju Oki Grēnu par to pat ieslodzīja cietumā. Vankuverā pie arhibīskapa Eksnera rezidences homoseksuāļu aktīvistu grupas uzdarbojās līdzīgi 20. un 30. gadu nacistu huligāniem. Tāda, lūk, tolerance, uz kuru mūs aicina. Arī Latvijā populāru žurnālistu tonis neatstāj šaubas, ka dažs ar prieku redzētu kardinālu Pujatu vai mani roku dzelžos Stūra mājas pagrabā. Vēsture liecina, ka demokrātija bez vērtībām viegli pārvēršas atklātā vai viegli piesegtā totalitārisma.

Ilzes Grīnumas raksts „Klusu!“ (*Diena*, 24.11) šķīta kā briesmu stāsts, kādus bērni cits citam stāsta, lai uzbudinātos ar safantazētām šausmām. Raksts, ir kārtējā, šai autorei raksturīgā baznīcas karikatūra. „Sodi un represijas“ LELB nav ne bieža, ne ierasta parādība un apustuliskās ticības ietvaros tajā ir pietiekama brīvība gan uzskatu dažādībai, gan diskusijai. Taču LELB, protams, nav arī vieta, kur katrs var sludināt jebko. Ne diktatūras, bet vienprātības dēļ, kāda mūsu starpā ir galvenajos ticības jautājumos. Ne tādēļ, ka visi mācītāji klausā arhibīskapa komandai, bet tādēļ ka mūsu sirdsapziņa ir Dieva vārda gūstā, bet rīkoties pret sirdsapziņu nav ne gudri, ne droši. Un nevajag cilvēkus biedēt ar LELB konservatīvismu. Daudz biedējošāka ir situācija, kad sabiedrībā nav kopīgu, vispārpieņemtu vērtību. Padomiju Latvijā

..../turp.8.lpp

ZIŅOJUMS PAR GADSKĀRTĒJO PILNSAPULCI

Sidnejas evaņģēliski luteriskās latviešu draudzes gadskārtējā pilnsapulce notiks **svētdien 2006. gada 26. februārī** draudzes nama zālē, 30 Bridge Road, Homebush sākot plkst. 11:15 (t.i. pēc dievkalpojuma kas sāksies Svētā Jāņa baznīcā plkst. 10:00).

Darba kārtā:

Reģistrēšanās (jau no plkst. 09:00);

lūgšana; atklāšana; pilnsapulces vadības ievēlēšana.

2005. gada 27. februāra pilnsapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.

Ziņojumi par draudzes darbību 2005. gadā:

par garīgo dzīvi;

par saimniecību;

par Dāmu komitejas darbību;

no lekšējās revīzijas komisijas; un

no valsts apstiprinātā revidenta.

Pārrunas par ziņojumiem un draudzes līdzšinējo darbību.

Pārrunas un lemšana par draudzes turpmāko darbību, ieskaitot par misijas darbu.

Draudzes budžets 2006. gadam.

Padomes locekļu vēlēšanas.

lekšējās revīzijas komisijas locekļu vēlēšanas.

2005. gada 30. novembrī

Miķelis Strīķis, Draudzes priekšnieks

.../turp.no 7.lpp.

cilvēks varēja justies pārāks par visiem tādēļ vien, ka piederēja proletariātam. Tagad katrs tīnis var justies progresīvs un izcili attīstīts, vienkārši apsmejojot un noārdot to, kas līdz šim bijis labs, tikumisks un svēts. Tādos apstākļos veselīgs konservatīvisms nav netikums bet vajadzīga alternatīva. Rakstnieks un publicists Maikls O'Braiens pret modernā laika psihozi iesaka izturēties kā pret slimību – mīlēt cilvēku, bet ne viņa vīrusu. Aizstāvēt personu, bet ne viņa bacili, jo tas nogalina viņu un apdraud citus. Saprāta robežās palīdzēt rast dziedināšanu, ja cilvēks to vēlas, bet neļaut viņa vīrusam inficēt sevi, savu ģimeni, savu prātu, savu bērnu izglītību vai savu valdību. Un paturēt tiesības pateikt slimniekam, ka viņš ir briesmās. Baznīcas nostāja, ko kritizē par tumsonību, ir tikai vēlēšanās plaukstošās nāves civilizācijas vidū saglabāt telpu domai un etosam, kas balstās uz Dieva atklāsmes un veselā saprāta. Lai kaut vismaz baznīcā varētu atrast vietu, kur jēdzieni ģimene un laulība, labs un jauns, svēts un nēsvēts, tikums un grēks nav zaudējuši saturu. Kur sievietē mīl vīrieti, kur vīrietis precas ar sievieti un kur arī palikt neprecētam var būt godājams un svētīts aicinājums, kā Jēzus bija viens. Lai vēl kaut kur bērni godā vecākus un vecāki ir laba priekšzīme bērniem. Lai vismaz baznīcā cilvēki neveido dievus atbilstoši šai dienai, bet ļauj Dievam veidot viņu dzīvi. Tas ir labi un pareizi. Te baznīca stāv un citādi nevar. Lai Dievs tai palīdz.

Draudzes mācītājs, padome un dāmu komiteja novēl gaišus Kristus dzimšanas svētkus, un svētīgu jauno gadu.

Draudzes mācītājs

Prāvests Colvin S. MacPherson

Pieņem draudzes locekļus draudzes kancelejā pirms un pēc dievkalpojumiem. Citās reizēs, ieskaitot vakarus, pēc vienošanās.

Draudzes kancelejas telefons (02) 9746 1934

Fakss (02) 9764 3318

Adrese 30 Bridge Road, HOMEBUSH, 2140

Draudzes E-pasts

sidlatvdraudze@ozemail.com.au

Draudzes mācītāja mājas adrese

9 Beaumaris St, Enfield, 2136

Telefons (02) 97153424

Mobilais telefons 0412 024 476

E-pasts cpherson@optusnet.com.au

Draudzes priekšnieks Miķelis Strīķis

Mājas tel. (02) 9651 1226,

Darba tel. (02) 9659 8099

Mobilais tel. 0408217979;

e-pasts latvis@attglobal.net

Dāmu komitejas priekšniece Velta Mežkaza

10/223 President Ave., Monterey 2217

Telefons (02) 9587 9560

E-pasts mvelta@yahoo.com.au